

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 436

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Sâmbătă, 30 iunie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
86.	— Lege pentru ratificarea Tratatului dintre Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, România, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (state membre ale Uniunii Europene) și Republica Croația privind aderarea Republicii Croația la Uniunea Europeană, semnat de România la Bruxelles la 9 decembrie 2011	2	Decizia nr. 455 din 8 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității 3–5
431.	— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Tratatului dintre Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, România, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (state membre ale Uniunii Europene) și Republica Croația privind aderarea Republicii Croația la Uniunea Europeană, semnat de România la Bruxelles la 9 decembrie 2011	2	Decizia nr. 458 din 8 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 alin. (1) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991 5–7
			Decizia nr. 539 din 24 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 196 lit. j) teza întâi din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice..... 8–9
			Decizia nr. 588 din 5 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 ¹ pct. 3 din Codul de procedură penală 9–11
			Decizia nr. 589 din 5 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 10 din Codul de procedură penală 11–12
			Decizia nr. 590 din 5 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 57 alin. 2 din Codul de procedură penală 13–14
		ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		33.	— Ordonanță de urgență privind unele măsuri pentru asigurarea furnizării serviciului public de televiziune 14
		36.	— Ordonanță de urgență privind unele măsuri de reorganizare și pentru modificarea Legii nr. 202/1998 privind organizarea Monitorului Oficial al României 15–16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE**

pentru ratificarea Tratatului dintre Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, România, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (state membre ale Uniunii Europene) și Republica Croația privind aderarea Republicii Croația la Uniunea Europeană, semnat de România la Bruxelles la 9 decembrie 2011

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Tratatul*) dintre Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica

Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, România, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (state membre ale Uniunii Europene) și Republica Croația privind aderarea Republicii Croația la Uniunea Europeană, semnat de România la Bruxelles la 9 decembrie 2011.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 148 alin. (3) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
VASILE BLAGA

București, 29 iunie 2012.
Nr. 86.

*) Tratatul se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Tratatului dintre Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, România, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (state membre ale Uniunii Europene) și Republica Croația privind aderarea Republicii Croația la Uniunea Europeană, semnat de România la Bruxelles la 9 decembrie 2011

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Tratatului dintre Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica

Portugheză, România, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (state membre ale Uniunii Europene) și Republica Croația privind aderarea Republicii Croația la Uniunea Europeană, semnat de România la Bruxelles la 9 decembrie 2011, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 29 iunie 2012.
Nr. 431.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 455

din 8 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Paul Baciu în Dosarul nr. 6.200/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, care formează obiectul Dosarului nr. 1.028D/2011 al Curții Constituționale.

La apelul nominal răspunde, pentru partea Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, doamna Mihaela Jugaru, consilier juridic cu delegație la dosar. Se constată lipsa autorului excepției, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.476D/2011, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi, ridicată de Moise Simedroni în Dosarul nr. 12.678/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde, pentru partea Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, doamna Mihaela Jugaru, consilier juridic cu delegație la dosar. Magistratul-asistent referă asupra faptului că citația trimisă autorului excepției a fost restituită Curții cu mențiunea că acesta a decedat.

Curtea, din oficiu, văzând identitatea de obiect a cauzelor menționate, pune în discuție problema conexării lor.

Consilierul juridic al Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu propunerea de conexare a acestor cauze.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.476D/2011 la Dosarul nr. 1.028D/2011, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, care solicită respingerea excepției, ca neîntemeiată, susținând că cele statuate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa în materie își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că nu se impune reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:
Prin Sentințele civile nr. 3.617 din 23 mai 2011 și nr. 5.974 din 18 octombrie 2011, pronunțate în dosarele nr. 6.200/2/2010 și,

respectiv, nr. 12.678/2/2010, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității**, excepție ridicată de Paul Baciu și, respectiv, Moise Simedroni în cauze având ca obiect acțiuni în constatarea calității de lucrător al Securității.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că ordonanța de urgență criticată este neconstituțională, pentru următoarele motive: instanțele de contencios administrativ nu se pot pronunța pe aspecte sau fapte ce țin de regulamentele sau comandamentele specifice militare, acest lucru fiind interzis de art. 126 alin. (6) din Constituție; se încalcă prezumția de nevinovăție în ceea ce îi privește pe lucrătorii Securității; se creează premisele unei forme de răspundere morală și juridică pentru simpla participare la activitatea fostelor servicii de informații, fără a se stabili vreo formă de vinovăție, prevederile ordonanței de urgență neluând în considerare faptul că ofițerii au desfășurat activități în cadrul atribuțiilor de serviciu; se acordă Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității atribuții jurisdicționale, instanța de contencios administrativ având doar un rol formal; Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității se subrogă în dreptul de acces liber la justiție cetățeanului care se consideră vătămat prin eventualele acțiuni abuzive ale unor lucrători din fosta Securitate; Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității se substituie instituției Avocatului Poporului, care a fost creată special pentru apărarea drepturilor și a libertăților persoanelor fizice; nu se prevede posibilitatea persoanei verificate de a se apăra în fața Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității; prin stabilirea competenței Curții de Apel București pentru soluționarea în primă instanță a acțiunii în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității, persoanei verificate i se îngreșează posibilitatea de a-și exercita dreptul la apărare la o instanță de judecată apropiată de domiciliul său, pe când adevărurile din care rezultă că persoana verificată nu a avut calitatea de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia pot fi contestate la instanța de judecată competentă teritorial în țară, astfel că pentru celelalte persoane interesate se creează o situație privilegiată.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, ordonanța de urgență criticată respectând garanțiile procesuale oferite celor verificați, iar scopul său nu este cel al stabilirii vreunei răspunderi juridice.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008.

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 contravine următoarele prevederi din Constituție: art. 1 alin. (3) care enumeră caracteristicile statului român, art. 15 — „Universalitatea”, art. 16 — „Egalitatea în drepturi”, art. 21 — „Accesul liber la justiție”, art. 22 — „Dreptul la viață și la integritate fizică și psihică”, art. 23 — „Libertatea individuală”, art. 30 — „Libertatea de exprimare”, art. 53 — „Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți”, art. 54 — „Fidelitatea față de țară”, art. 55 — „Apărarea țării”, art. 57 — „Exercitarea drepturilor și a libertăților” și art. 126 — „Instanțele judecătorești”. Invocă, de asemenea, dispozițiile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cuprinse la art. 6 — „Dreptul la un proces echitabil”, art. 7 — „Nicio pedeapsă fără lege”, art. 8 — „Dreptul la respectarea vieții private și de familie”, art. 9 — „Libertatea de gândire, de conștiință și de religie”, art. 10 — „Libertatea de exprimare”, art. 14 — „Interzicerea discriminării” și art. 17 — „Interzicerea abuzului de drept”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a mai fost supusă controlului de constituționalitate, atât în ansamblul său, cât și pe articole, Curtea pronunțându-se, prin prisma unor critici similare, prin mai multe decizii. În acest sens pot fi menționate, de exemplu, Decizia nr. 530 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 24 iunie 2009, Decizia nr. 815 din 19 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 394 din 11 iunie 2009, sau Decizia nr. 1.512 din 17 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 21 din 12 ianuarie 2010, Decizia nr. 27 din 19 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 29 februarie 2012, Decizia nr. 64 din 31 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 7 martie 2012, sau Decizia nr. 276 din 22 martie 2012^{*)}, nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, la data pronunțării prezentei decizii.

Cu acele prilejuri, Curtea a reținut, în esență, următoarele:

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a produs o modificare substanțială a regimului juridic aplicabil persoanelor în legătură cu care s-a constatat că sunt colaboratori sau lucrători ai Securității, fără să promoveze răspunderea juridică și politică a acestora și fără să creeze premisele unei forme de răspundere morală și juridică colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informații, în condițiile lipsei de vinovăție și a vreunei încălcări a drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Totodată, ordonanța de urgență criticată a realizat o reconfigurare a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, ca autoritate administrativă autonomă,

lipsită de atribuții jurisdicționale, ale cărei acte, privind accesul la dosar și deconspirarea Securității, sunt supuse controlului instanțelor de judecată.

Curtea a reținut că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu sunt de natură a încălca dreptul la apărare, părțile având deopotrivă posibilitatea de a uza de garanțiile prevăzute de legea procesuală civilă pentru a-și susține poziția asupra problemelor de fapt și de drept. Din analiza prevederilor art. 11 din ordonanța de urgență, Curtea a constatat că acestea permit instanței de contencios administrativ ca, în cadrul acțiunii în constatare cu care a fost sesizată, să uzeze de toate mijloacele procedurale în cadrul procesului, pentru stabilirea adevărului. Așadar, într-o acțiune în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității, promovată de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, pârâțul nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul pe baza căruia să pronunțe soluția. Constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității trebuie să fie rezultatul unei analize minuțioase din partea instanței asupra întregului material depus de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

Cu privire la critica referitoare la competența exclusivă a unei singure instanțe de soluționare a cauzelor având ca obiect constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității, și anume Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, Curtea Constituțională a observat că, potrivit art. 126 alin. (1) și (2) din Constituție, justiția se realizează prin instanțele judecătorești, a căror competență este stabilită numai prin lege. Or, prevederile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 corespund pe deplin exigențelor constituționale invocate, inclusiv celor prevăzute de art. 126 alin. (5) referitor la interdicția înființării de instanțe extraordinare.

De asemenea, Curtea s-a pronunțat în sensul netemeinicii criticilor referitoare la nesocotirea dispozițiilor constituționale care statuează cu privire la rolul Avocatului Poporului de apărător al drepturilor și libertăților persoanelor fizice. Posibilitatea pe care o are Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității de a promova acțiuni în constatarea calității de lucrător sau de colaborator al Securității nu reprezintă o substituție în atribuțiile Avocatului Poporului. Această instituție dispune de mecanisme specifice, determinate în mod cuprinzător și detaliat în legea sa de organizare și funcționare, de natură să asigure în mod eficient realizarea rolului său constituțional.

Curtea a considerat că nu poate reține nici critica referitoare la pretinsa încălcare a principiului liberului acces la justiție ca urmare a subrogării Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității în dreptul cetățeanului care se consideră vătămat prin acțiunile abuzive ale unor lucrători din fosta Securitate de a avea acces liber la justiție pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime. Curtea a observat că prevederile art. 1 alin. (7) și (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 sunt edificatoare în acest sens, conferind persoanei, subiect al unui dosar din care rezultă că a fost urmărită de Securitate, precum și, după caz, soțului supraviețuitor și rudelor până la gradul al patrulea inclusiv ale persoanei decedate ori moștenitorilor săi testamentari, dreptul de a afla identitatea lucrătorilor Securității și a colaboratorilor acestora care au contribuit cu informații la completarea dosarului și, de asemenea, de a solicita verificarea calității de lucrător al Securității pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului. Din cuprinsul acestor dispoziții legale se desprinde concluzia potrivit căreia Consiliul Național pentru

^{*)} Decizia Curții Constituționale nr. 276 din 22 martie 2012 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 16 mai 2012.

Studierea Arhivelor Securității acționează inclusiv la cererea persoanelor îndreptățite, astfel că nu se pune problema nesocotirii dreptului acestora de liber acces la justiție.

Curtea a constatat că este lipsită de fundament critica privind nerespectarea principiului egalității în drepturi, susținută din perspectiva stabilirii instanțelor de contencios administrativ competente teritorial să judece contestațiile formulate împotriva adevărurilor prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9 din ordonanța de urgență, de vreme ce art. 10 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, astfel cum a fost modificat prin articolul unic pct. 16 din Legea nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, stabilește, fără echivoc, că „Adevărurile prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9 [...] pot fi contestate la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București de către orice persoană interesată, în termen de 30 de zile de la publicarea lor”.

În legătură cu susținerea privind încălcarea dispozițiilor art. 126 alin. (6) din Constituție, pe motiv că ordonanța de

urgență criticată stabilește competența instanțelor de contencios administrativ de a se pronunța asupra unor acte de comandament cu caracter militar, care, în opinia autorului excepției, sunt specifice activității serviciilor de informații, Curtea a constatat că este, de asemenea, neîntemeiată. Promovarea unei acțiuni în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității pe calea contenciosului administrativ nu reglementează controlul judecătoresc al unor acte de comandament militar. Controlul legalității sau temeiniciei unor astfel de acte excedează cadrului normativ al ordonanței de urgență criticate, obiectul de reglementare al acesteia fiind în mod univoc menționat, și anume „accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe a Curții Constituționale, soluția pronunțată prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Paul Baciuc în Dosarul nr. 6.200/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și de Moise Simeonci în Dosarul nr. 12.678/2/2010 al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 458

din 8 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 alin. (1) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Livi-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 alin. (1) din Legea cetățeniei române

nr. 21/1991, excepție ridicată de Alexandr Buga în Dosarul nr. 4.963/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 1.144D/2011 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Consideră că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale invocate și precizează că există proiecte de cooperare bilaterală intensificată între România și Republica Moldova, astfel că nu se pot reține criticile formulate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 239 din 17 ianuarie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 4.963/2/2010, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 alin. (1) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991**, excepție ridicată de Alexandru Buga într-o cauză având ca obiect obligarea Autorității Naționale pentru Cetățenie la primirea cererii de redobândire a cetățeniei române împreună cu dosarul personal prin mandatarul avocat pe care l-a desemnat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat pune persoanele interesate în imposibilitatea de a introduce cererea pentru acordarea sau redobândirea cetățeniei, acestora fiindu-le astfel îngrădit accesul liber la justiție și dreptul la apărare, prin restrângerea dreptului de a fi reprezentate de un avocat. Susține că dreptul la apărare trebuie privit ca un drept absolut, dispozițiile art. 24 alin. (2) din Constituție referindu-se „la tot parcursul procedurilor jurisdicționale și judecătorești, nu numai la un proces anume”. Arată că prevederile art. 13 alin. (1) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991 instituie „un tratament vădit inegal în ceea ce privește raporturile juridice dintre diferitele categorii sociale care pot apela la serviciile de specialitate ale unui avocat și cele care nu au posibilitatea de a-și exercita diferitele drepturi prin persoane interpuse sau chiar personal”. Mai susține că este nesocotit art. 16 alin. (1) din Constituție, care nu face distincție între cetățenii români și foștii cetățeni români „care au pierdut dreptul de a fi români prin diferite tratate”. Precizează că textul de lege criticat instituie obligația diferitelor categorii de cetățeni de a depune personal sau prin mandatar o cerere sau petiție adresată Statului român, spre deosebire de alte instituții, precum primării sau prefecturi, unde este suficientă o simplă procură notarială sau împuternicire avocațială.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege ce formează obiectul acesteia nu conține restrângeri nejustificate ale exercițiului dreptului de a se adresa autorității competente să decidă asupra redobândirii cetățeniei române, toate criticile de neconstituționalitate ținând, de fapt, de interpretarea și aplicarea concretă a acestora și de exercitarea competențelor autorității în limitele legale, supuse cenzurii instanțelor de contencios administrativ. Apreciază că cerința depunerii personale a cererii de redobândire a cetățeniei române este justificată de finalitatea acestei proceduri, restrângerea nefiind absolută, în condițiile în care se permite mandatarea, în anumite situații.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 13 alin. (1) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 13 august 2010, care au următorul cuprins: *„Cererea de acordare sau, după caz, de redobândire a cetățeniei române se formulează în limba română, se adresează Comisiei pentru cetățenie și se depune personal sau, în cazuri temeinic justificate, prin mandatar cu procură specială și autentică la sediul Autorității Naționale pentru Cetățenie, fiind însoțită de acte care dovedesc îndeplinirea condițiilor prevăzute de prezenta lege.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor din Legea fundamentală cuprinse la art. 16 alin. (1) care consacră egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, la art. 21 alin. (1) și (2) care consacră dreptul de acces liber la justiție și care prevede că nicio lege nu poate îngradi exercițiul acestuia și la art. 24 care garantează dreptul la apărare. Invocă, totodată, și art. 6 — *„Dreptul la un proces echitabil”* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că textul de lege criticat stabilește condițiile pe care o cerere de acordare sau de redobândire a cetățeniei române trebuie să le întrunească pentru a fi admisibilă. Aceasta reprezintă o cerere cu natură pur administrativă, ce urmează a fi soluționată de Autoritatea Națională pentru Cetățenie, care, potrivit art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2010 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Cetățenie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 10 februarie 2010, aprobată cu modificări prin Legea nr. 112/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 405 din 17 iunie 2010, este o instituție publică de interes național, cu personalitate juridică, aflată în subordinea Ministerului Justiției.

În aceste condiții, Curtea constată că, în ceea ce privește procedura de soluționare a cererii de acordare sau de redobândire a cetățeniei, de către Autoritatea Națională pentru Cetățenie, nu sunt incidente dispozițiile art. 21 alin. (1) și (3) sau cele ale art. 24 din Constituție.

Astfel, Curtea constată că Legea fundamentală, prin art. 21, garantează accesul liber la justiție în înțelesul de posibilitate a oricărei persoane de a se adresa unei instanțe judecătorești, în vederea apărării oricărui drept sau libertăți și a oricărui interes legitim. Norma constituțională amintită nu se referă, însă, la ipoteza accesului la o autoritate administrativă. Un asemenea drept este reglementat prin lege, iar garanțiile respectării sale sunt prevăzute în art. 52 și art. 126 alin. (6) din Legea fundamentală.

De asemenea, Curtea nu poate reține nici incidența prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale care garantează dreptul la un proces echitabil, de vreme ce situația avută în vedere de norma criticată nu implică existența unui proces în cadrul căruia să poată fi analizat caracterul său echitabil, ci reprezintă o etapă a unei proceduri administrative de acordare sau redobândire a cetățeniei.

De altfel, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că rațiuni de flexibilitate și eficiență, care sunt deplin compatibile cu protecția drepturilor omului, pot justifica o intervenție prealabilă a unor organe administrative sau profesionale sau a unor organe jurisdicționale care nu întrunesc în totalitate cerințele impuse de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, atât timp cât decizia unui astfel de organ este supusă controlului unei instanțe care să asigure conformitatea cu acest articol (a se

vedea, spre exemplu, Hotărârea din 23 iunie 1981, pronunțată în Cauza *Le Compte, van Leuven și de Meyere împotriva Belgiei*, paragraful 51, și Hotărârea din 10 februarie 1983, pronunțată în Cauza *Albert și Le Compte împotriva Belgiei*, paragraful 29).

Or, Curtea observă că, în temeiul prevederilor art. 19 alin. (4) din Legea nr. 21/1991, ordinul de respingere a cererii de acordare sau redobândire a cetățeniei române poate fi atacat, în termen de 15 zile de la data comunicării, la Curtea de Apel București — Secția contencios administrativ, a cărei hotărâre este definitivă și poate fi supusă recursului la Secția de contencios administrativ a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Sunt asigurate astfel garanțiile care condiționează, într-o societate democratică, dreptul la un proces echitabil.

Curtea reține că, în privința incidentelor ce pot apărea în procedura de acordare sau redobândire a cetățeniei române, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim — în speța de față, de către Autoritatea Națională pentru Cetățenie — printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa, în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Totodată, Curtea observă că nu sunt incidente în cauză nici dispozițiile art. 24 din Legea fundamentală care garantează dreptul la apărare. În acest sens, Curtea a reținut, în jurisprudența sa, că dreptul la apărare este consacrat de art. 24 din Constituție în sfera activității judiciare, iar alin. (2) al normei constituționale invocate se referă chiar la „*cursul procesului*” (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 371 din 5 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 768 din 24 august 2005).

În plus, Curtea reține că persoana interesată în acordarea ori redobândirea cetățeniei române are deplina libertate de a apela la serviciile unui avocat, dar aceasta nu înlătură obligația depunerii personale a cererii, ținând cont de specificul acestui tip de cerere. De altfel, prezentarea personală a solicitantului reprezintă o primă dovadă a interesului pe care acesta în mod real îl manifestă cu privire la obținerea cetățeniei, ca expresie a legăturii și apartenenței unei persoane fizice la statul român.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 alin. (1) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, excepție ridicată de Alexandru Buga în Dosarul nr. 4.963/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

*) Decizia Curții Constituționale nr. 356 din 24 aprilie 2012 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 22 iunie 2012.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 539

din 24 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 196 lit. j) teza întâi
din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 196 lit. j) teza întâi din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată, în mod direct, de Avocatul Poporului și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 508D/2011.

La apelul nominal se prezintă personal domnul Gheorghe Iancu, Avocat al Poporului, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției, care lasă soluționarea excepției de neconstituționalitate la aprecierea instanței.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază că excepția de neconstituționalitate formulată a devenit inadmisibilă, întrucât textul legal criticat a fost declarat neconstituțional prin Decizia Curții Constituționale nr. 297 din 27 martie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Adresa nr. 2.851 din 18 aprilie 2011, **Avocatul Poporului a sesizat Curtea Constituțională, în temeiul art. 146 lit. d) teza finală din Constituție și art. 11 alin. (1) lit. A.d) din Legea nr. 47/1992, cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 196 lit. j) teza întâi din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că art. 196 lit. j) teza întâi din Legea nr. 263/2010 este neconstituțional, fiind contrar art. 16 și art. 140 alin. (4) din Constituție. În acest sens, se susține că textul legal criticat creează un tratament juridic diferit față de persoane aflate în situații anologice, respectiv judecătorii, fără ca diferența de tratament să aibă o justificare obiectivă și rezonabilă. Se consideră că dispozițiile legale și constituționale impun consilierilor de conturi interdicții și incompatibilități severe, ceea ce justifică în mod obiectiv și rezonabil stabilirea unei egalități de tratament în privința regimului juridic de pensionare al acestora raportat la regimul juridic de pensionare al judecătorilor. Se invocă, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 1.094 din 15 octombrie 2008.

Se mai susține că, prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, Curtea a statuat că atât timp cât pensiile magistraților atât ca natură, cât și quantum intră sub incidența legii generale, același lucru urmează să se întâmple cu pensiile consilierilor de conturi — *accessorium sequitur principale*. Rezultă, pe cale de consecință, că, în momentul de față, întrucât pensiile magistraților nu au intrat sub incidența legii generale, nici pensiile consilierilor de conturi nu trebuie reglementate prin legea generală.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) și art. 33 din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând sesizarea Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 196 lit. j) teza întâi din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

„La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: [...]

j) art. 49 alin. (4) [...] din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 282 din 29 aprilie 2009”.

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și art. 140 alin. (4) privind membrii Curții de Conturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate formulată, Curtea observă că, prin Decizia nr. 297 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2012, dispozițiile art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice au fost constatate ca fiind neconstituționale în măsura în care se aplică și consilierilor de conturi. Întrucât textul legal criticat a fost constatat ca fiind neconstituțional ulterior sesizării Curții Constituționale, excepția de neconstituționalitate formulată urmează să fie respinsă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, ca devenită inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 196 lit. j) teza întâi din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată, în mod direct, de Avocatul Poporului.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 588

din 5 iunie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28¹ pct. 3
din Codul de procedură penală**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 28¹ pct. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ionel Petruț Vâlcu în Dosarul nr. 5.058/337/2008 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.545D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 5.058/337/2008, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională**

cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XVIII pct. 9 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, excepție ridicată de Ionel Petruț Vâlcu în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei sentințe penale pronunțate de judecătoria într-o cauză în care s-au făcut cercetări cu privire la săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 referitor la *Egalitatea în drepturi*, art. 20 referitor la *Tratatele internaționale privind drepturile omului* și art. 129 referitor la *Folosirea căilor de atac*, precum și dispozițiile art. 1 din Protocolul nr. 12 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 2 din Protocolul nr. 7 adițional la aceeași Convenție, deoarece, odată cu eliminarea căii de atac a apelului în procesele penale judecate la fond de judecătoria, părțile se văd puse în situația de a avea parte de un tratament juridic diferit față de ipoteza în care persoana vătămată ar fi ales să se adreseze instanței civile, ori față de cazurile în care competența revine în primă instanță tribunalelor. O astfel de diferență de tratament în exercitarea dreptului la o cale de atac constituie o formă de discriminare care nu are nicio justificare obiectivă și rezonabilă.

Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. XVIII pct. 9 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor. Însă, ținând seama de art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, Curtea reține că obiectul excepției îl constituie dispozițiile **art. 28¹ pct. 3 din Codul de procedură penală**, astfel cum au fost modificate prin art. XVIII pct. 9 din Legea nr. 202/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, care au următorul conținut: „*Curtea de Apel: [...]*”

3. ca instanță de recurs, judecă recursurile împotriva hotărârilor penale pronunțate de judecătorii în primă instanță, cu excepția celor date în competența tribunalului, precum și în alte cazuri anume prevăzute de lege.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 referitor la *Egalitatea în drepturi*, art. 20 referitor la *Tratatele internaționale privind drepturile omului* și art. 129 referitor la *Folosirea căilor de atac*, precum și dispozițiile art. 1 din Protocolul nr. 12 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 2 din Protocolul nr. 7 adițional la aceeași Convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, urmare dispozițiilor legale criticate, hotărârile pronunțate în materie penală în primă instanță de judecătorii, cu excepția celor date în competența tribunalului, precum și în alte cazuri anume prevăzute de lege (respectiv recursurile împotriva sentințelor pronunțate de judecătorii privind infracțiunile pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale se face la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, precum și recursurile împotriva hotărârilor penale pronunțate de judecătorii în materia măsurilor preventive, a liberării provizorii sau a măsurilor asigurătorii, a hotărârilor penale pronunțate de judecătorii în materia executării hotărârilor penale sau a reabilitării, precum și în alte cazuri anume prevăzute de lege), pot fi contestate numai pe calea recursului la curtea de apel.

Autorul excepției susține că soluția legislativă introdusă prin Legea nr. 202/2010 afectează principiul egalității cetățenilor în fața legii, precum și dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală, întrucât a fost eliminată calea de atac a apelului în materia sentințelor pronunțate de judecătorii.

Curtea constată că anterior acestor modificări era posibilă atacarea cu apel a sentințelor pronunțate de judecătorii numai **în cazurile prevăzute de lege**. De data aceasta legiuitorul a instituit o normă generală potrivit căreia orice hotărâre

pronunțată la nivelul judecătoriei va putea fi contestată uzând de o singură cale de atac, respectiv a recursului.

Prin urmare, normele de reglementare a competenței instanțelor judecătorești, a gradelor de jurisdicție, precum și a căilor de atac, constituie reguli de procedură, a căror stabilire, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, se poate face numai prin lege. Legea procesual penală română promovează, ca regulă generală, judecarea procesului penal în trei grade de jurisdicție: prima instanță, apel și recurs. În același timp, pentru anumite cazuri speciale, determinate de natura infracțiunilor care constituie obiectul procesului penal ori de calitatea făptuitorului, legea prevede, cu deplină justificare constituțională, ca excepție, și existența a doar două grade de jurisdicție: primă instanță și recurs.

Reglementarea unei singure căi ordinare de atac nu este de natură să îngreudească dreptul de acces liber la justiție. Persoanele interesate se pot adresa atât primei instanțe, cât și celei de recurs, cu orice cerere procedurală prevăzută de lege, indiferent de numărul gradelor de jurisdicție. Părțile își pot exercita dreptul la apărare în tot cursul procesului penal, inclusiv în faza de urmărire penală, în primă instanță ori în calea de atac.

Prin urmare, nu poate fi primită critica autorului, deoarece stabilirea competenței, precum și instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor de atac, este de competența exclusivă a legiuitorului. Acesta este sensul art. 129 din Constituție, text care face referire la „condițiile legii”, atunci când reglementează exercitarea căilor de atac, ca de altfel și art. 126 alin. (2) din Constituție, care, referindu-se la competența instanțelor judecătorești și la procedura de judecată, stabilește că acestea „sunt prevăzute numai prin lege”.

Referitor la încălcarea principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, nu este contrară principiului egalității atât timp cât ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor.

Totodată, părțile au posibilitatea de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil, condiții care sunt asigurate și în situația judecării cauzelor în primă instanță de către judecătorii. De asemenea, este asigurat și dreptul la două grade de jurisdicție (judecata în primă instanță și judecata în recurs) în materie penală, reglementat de art. 2 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Așa fiind, câtă vreme sunt respectate aceste limite, legiuitorul național poate introduce sau elimina, în funcție de nevoile sociale care impun o anumită politică penală, gradele de jurisdicție pe care le consideră necesare. Altfel spus, reglementările internaționale nu impun un anumit număr maxim al gradelor de jurisdicție sau al căilor de atac, ci numai un număr minim, exigență care este deplin respectată.

În sfârșit, Curtea mai constată că limitele instituite de art. 2 paragraful 1 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale pot constitui obiectul unor restrângeri în sensul art. 2 paragraful 2 din același protocol, potrivit căruia dreptul oricărei persoane declarate vinovate de o infracțiune de către o instanță de judecată de a cere examinarea condamnării sale de o jurisdicție superioară poate face obiectul unor excepții în cazul infracțiunilor minore.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28¹ pct. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ionel Petruț Vâlcu în Dosarul nr. 5.058/337/2008 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 iunie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 589

din 5 iunie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10
din Codul de procedură penală**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Constantin Petcu în Dosarul nr. 4.756/270/2011 al Curții de Apel Bacău — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.592D/2011.

La apelul nominal răspunde personal autorul excepției și se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 8D/2012 și nr. 9D/2012, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Vergică Neculăescu în Dosarul nr. 4.636/315/2011 și de Doru George Popa în Dosarul nr. 1.840/284/2011 ale Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul George Doru Popa, soția acestuia, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Autorul excepției prezent la dezbateri nu se opune conexării dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 8D/2012 și nr. 9D/2012 la Dosarul nr. 1.592D/2011, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului Constantin Petcu, care arată că este nemulțumit de împrejurarea că la dosar nu au sosit încă punctele de vedere solicitate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului. Totodată, solicită admiterea excepției așa cum a fost formulată.

Soția autorului George Doru Popa precizează că soțul ei nu s-a putut prezenta în fața Curții din motive de sănătate. Totodată, depune un memoriu și un set de documente.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 decembrie 2011 și deciziile nr. 1.764 din 7 decembrie 2011 și nr. 1.782 din 28 noiembrie 2011, pronunțate în dosarele nr. 4.756/270/2011, nr. 4.636/315/2011 și nr. 1.840/284/2011, **Curtea de Apel Bacău — Secția penală și Curtea de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată, în dosarele de mai sus, de Constantin Petcu, Vergică Neculăescu și Doru George Popa, având ca obiect soluționarea unor cauze în recurs.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale criticate sunt neconstituționale deoarece prin înlăturarea căii de control judiciar a recursului împotriva hotărârii judecătorești prin care s-a menținut soluția de netrimiteră în judecată este afectat liberul acces la dublul grad de jurisdicție al cetățenilor care sunt egali în fața legii, părțile fiind private de dreptul legitim de a beneficia de o corectă apreciere a probatoriului administrat într-o cauză. Restrângerea posibilității părții de a solicita și obține administrarea de probatorii în recurs contravine și dispozițiilor constituționale referitoare la egalitatea în fața legii și a autorităților publice a cetățenilor.

În opinia acestora, refuzul de a afla adevărul în cauză reprezintă denegare de dreptate și solidaritate negativă a instanței cu făptuitorii.

Curtea de Apel Bacău — Secția penală și Curtea de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, așa

cum a fost modificat prin art. XVIII pct. 39 din Legea nr. 202/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, care au următorul conținut: „Hotărârea judecătorului pronunțată potrivit alin. 8 este definitivă.”

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în fața legii a cetățenilor, art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 24 alin. (1) referitor la garantarea dreptului la apărare și art. 129 — *Folosirea căilor de atac*, precum și dispozițiile art. 6 paragraful 1 referitor la dreptul la un proces echitabil și art. 13 — *Dreptul la un recurs efectiv* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului său, prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din Convenția invocată.

Astfel, prin Decizia nr. 242 din 17 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 261 din 13 aprilie 2011, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, reținând că, potrivit art. 129 din Constituție, „împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”. Prin urmare, constituie atributul exclusiv al legiuitorului reglementarea căilor de atac împotriva hotărârii prin care judecătorul soluționează plângerea împotriva rezoluțiilor sau a ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată. Eliminarea căilor de atac în această materie este justificată de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 278¹ din Codul de procedură penală, legiuitorul urmărind să asigure celeritatea acesteia și obținerea în mod rapid a unei hotărâri definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar cu privire la soluția procurorului. În același sens sunt și Decizia nr. 125 din 1 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 261 din 13 aprilie 2011, respectiv Decizia nr. 1.131 din 13 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 27 octombrie 2011.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Constantin Petcu în Dosarul nr. 4.756/270/2011 al Curții de Apel Bacău — Secția penală, de Vergică Neculăescu în Dosarul nr. 4.636/315/2011 și de Doru George Popa în Dosarul nr. 1.840/284/2011 ale Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 iunie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 590

din 5 iunie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 57 alin. 2
din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 57 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Asociația pentru Cinstirea Memoriei Eroilor, prin președinte fondator Ioan Antonescu, în Dosarul nr. 1.781/2/2011 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.602D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, deoarece textul legal criticat nu are legătură cu soluționarea cauzei.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 decembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 1.781/2/2011, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 57 alin. 2 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Asociația pentru Cinstirea Memoriei Eroilor, prin președinte fondator Ioan Antonescu, în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei sentințe penale a Curții de Apel București, prin care s-a respins ca inadmisibilă o cerere de revizuire a unei sentințe care a avut ca obiect plângerea întemeiată pe dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate sunt constituționale, deoarece „Ministerul Justiției se amestecă — contrar legii — în treburile autorității judecătorești pentru acoperirea, pe față, a actelor și faptelor de corupție”.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, dispozițiile legale criticate fiind conforme cu prevederile art. 16 alin. (1) și (2) și art. 20 din Legea fundamentală. Celelalte dispoziții din

Constituție invocate de autorul excepției nu au, în opinia Avocatului Poporului, incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele depuse de autor după încheierea dezbaterilor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 57 alin. 2 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Procedura de informare*, care au următorul conținut: „*Când Înalta Curte de Casație și Justiție este instanța ierarhic superioară, informațiile se cer Ministerului Justiției.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) — Statul român, art. 11 alin. (1) și (2) — Dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 alin. (1) și (2) — Egalitatea în drepturi, art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 52 alin. (1) și (2) — Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 54 — *Fidelitatea față de țară*, art. 57 — *Exercitarea drepturilor și libertăților*, art. 124 alin. (1) și (2) — Înfrățirea justiției, art. 131 alin. (1) — Rolul Ministerului Public, art. 132 alin. (1) — Statutul procurorilor, art. 148 alin. (1), (2) și (4) — Integrarea în Uniunea Europeană, precum și ale art. 41 — *Dreptul la bună administrare* și art. 44 — *Dreptul de petiționare* din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta a fost invocată în Dosarul nr. 1.781/2/2011 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală, care are ca obiect soluționarea unui recurs formulat împotriva unei sentințe penale pronunțate de curtea de apel prin care s-a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire a unei sentințe penale pronunțate în cadrul procedurii prevăzute de art. 278¹ din Codul de procedură penală referitoare la plângerea în fața judecătorului împotriva soluțiilor de netrimitere în judecată dispuse de procuror.

Așa fiind, Curtea constată că dispozițiile legale criticate referitoare la procedura de informare în cazul în care se solicită strămuntarea unei cauze penale nu are legătură cu soluționarea dosarului în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate.

Pe cale de consecință, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta „decide asupra excepțiilor [...] **care au legătură cu soluționarea cauzei** în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia”, sens în care prezenta excepție urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 57 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Asociația pentru Cinstirea Memoriei Eroilor, prin președinte fondator Ioan Antonescu, în Dosarul nr. 1.781/2/2011 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 iunie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Afrodita Laura Tutunaru

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind unele măsuri pentru asigurarea furnizării serviciului public de televiziune

Având în vedere obligația constituțională de asigurare a serviciului public de televiziune, luând în considerare dificultățile financiare cu care se confruntă Societatea Română de Televiziune, ținând cont că neluarea unor măsuri de urgență care să asigure funcționarea Societății Române de Televiziune poate conduce la imposibilitatea furnizării acestui serviciu,

întrucât aceste elemente vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — (1) În termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Consiliul de administrație al Societății Române de Televiziune are obligația de a aproba un program de redresare economică.

(2) Programul de redresare economică va cuprinde măsuri privind structura organizatorică a societății, precum și restructurările economice și de personal necesare pentru funcționarea eficientă a acesteia, în vederea plății în termen de 6 luni a datoriilor fiscale și a reeșalonării prin negociere a celorlalte datorii.

(3) La expirarea termenului prevăzut la alin. (2), Consiliul de administrație al Societății Române de Televiziune are obligația de a prezenta un raport Parlamentului cu privire la rezultatele programului de redresare economică.

(4) Membrii Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune răspund, în condițiile legii, civil, penal sau administrativ pentru nerespectarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul culturii și patrimoniului național,

Puiu Hașotti

Viceprim-ministru,

ministrul finanțelor publice,

Florin Georgescu

București, 27 iunie 2012.

Nr. 33.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
privind unele măsuri de reorganizare și pentru modificarea Legii nr. 202/1998
privind organizarea Monitorului Oficial al României

Prin Legea nr. 202/1998 privind organizarea Monitorului Oficial al României, republicată, Monitorul Oficial al României este publicație oficială a statului român, în care se publică actele prevăzute de Constituția României, republicată, și de alte acte normative, iar editarea Monitorului Oficial al României constituie un serviciu public asigurat de către Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, care funcționează sub autoritatea Camerei Deputaților.

Potrivit art. 74 din Constituția României, republicată, Guvernul are drept de inițiativă legislativă, pe care o exercită prin transmiterea proiectului de lege către Camera parlamentară competentă să îl adopte, ca primă Cameră sesizată.

Conform art. 108 din Legea fundamentală, Guvernul are rolul esențial în organizarea executării legilor, adoptând hotărâri în acest sens.

Totodată, Guvernul adoptă ordonanțe în temeiul unei legi speciale de abilitare, în limitele și în condițiile prevăzute de aceasta.

De asemenea, conform art. 115 din Constituția României, republicată, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată.

În baza rolului său constituțional, Guvernul desfășoară o foarte amplă activitate de adoptare a hotărârilor necesare organizării executării legilor adoptate de Parlament.

Totodată, în virtutea delegării legislative, Guvernul este abilitat periodic, în timpul vacanțelor parlamentare, să legifereze în anumite domenii, asigurând permanența și coerența acestei activități esențiale pentru funcționarea statului român.

Potrivit normelor Legii nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, primul-ministru, în îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin, emite decizii care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nepublicarea atrăgând inexistența deciziilor.

Conform prevederilor aceleiași legi, ministerele sunt organe de specialitate ale administrației publice centrale, care realizează politica guvernamentală în domeniile respective de activitate și care sunt conduse de miniștri, membri ai Guvernului.

În exercitarea atribuțiilor ce le revin, miniștrii emit ordine și instrucțiuni, cele cu caracter normativ, foarte numeroase, fiind publicate în Monitorul Oficial al României.

Prezentarea prevederilor constituționale și legale, precum și conținutul publicației oficiale a statului român conturează amploarea deosebită a activității de legiferare, *lato sensu*, realizată de structurile puterii executive din România.

Pentru a ilustra această situație, menționăm că în ultimii 2 ani au fost publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, anual, aproximativ 3.000 de acte emise de Guvern (hotărâri, ordine, ordonanțe, ordonanțe de urgență) și aproximativ 400 de acte ale Parlamentului (hotărâri, legi).

Potrivit celor prezentate reiese fără echivoc că o mare parte a actelor publicate în Monitorul Oficial al României aparțin Guvernului, ceea ce impune o responsabilizare a acestuia în organizarea și funcționarea instituției care asigură serviciul public în domeniu.

Dat fiind rolul Guvernului în realizarea politicii interne și exercitării conducerii generale a administrației publice, acesta este primul responsabil de garantarea dreptului la informație consacrat de art. 31 din Constituția României, republicată.

Concluzia care se impune, de urgență, este aceea că trebuie să existe o legătură directă, nemijlocită, exercitată prin Secretariatul General al Guvernului, în calitatea sa de structură care asigură derularea operațiunilor tehnice aferente actelor de guvernare, între instituțiile publice executive, care aplică legile adoptate de Parlament, și entitatea care asigură editarea publicației oficiale a statului român, respectiv Regia Autonomă „Monitorul Oficial”.

Activitatea concretă, de zi cu zi, a publicării în Monitorul Oficial al României a actelor emise de Guvern și de către organele de specialitate ale administrației publice centrale a evidențiat, în timp, necesitatea organizării și funcționării Regiei Autonome „Monitorul Oficial” sub autoritatea Guvernului, exercitată prin Secretariatul General al Guvernului.

Neadoptarea măsurilor organizatorice sus-menționate poate conduce la disfuncționalități majore în activitatea de editare a publicației oficiale a statului român, cu consecințe deosebit de negative asupra întregii societăți.

În considerarea faptului că aspectele sus-arătate constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată, impunându-se adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — (1) Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, care funcționează sub autoritatea Camerei Deputaților, se reorganizează ca regie autonomă sub autoritatea Guvernului României, exercitată prin Secretariatul General al Guvernului.

(2) Regia Autonomă „Monitorul Oficial” este persoană juridică care desfășoară activitate de interes public național și funcționează pe bază de gestiune economică și autonomie financiară.

Art. II. — Legea nr. 202/1998 privind organizarea Monitorului Oficial al României, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 8 iulie 2009, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Editorul Monitorului Oficial al României este Guvernul României.”

2. La articolul 3, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Editarea Monitorului Oficial al României constituie un serviciu public asigurat de către Regia Autonomă «Monitorul Oficial», care funcționează sub autoritatea Guvernului României, exercitată prin Secretariatul General al Guvernului.”

3. Articolul 12 va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Actele care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I și Partea a II-a, se înaintează Secretariatului General al Guvernului pe suport hârtie, în copie certificată, de către autoritățile emitente, sub semnătura conducătorului acestora sau a locțiitorului său, și pot fi transmise și prin e-mail, în fișier electronic certificat prin semnătură electronică de către emitenți.”

(2) Secretariatul General al Guvernului transmite Regiei Autonome «Monitorul Oficial», spre publicare, actele prevăzute la alin. (1).”

4. Articolul 13 va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — Autoritățile emitente au obligația de a comunica neîntârziat, în scris, Secretariatului General al Guvernului date, informații și precizări, solicitate de această instituție publică sau de Regia Autonomă «Monitorul Oficial», necesare îndeplinirii cerințelor de publicare.”

5. Articolul 14 va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — Retragerea actelor de la publicare se poate face numai de către cel care a solicitat publicarea, cu încuviințarea Secretariatului General al Guvernului și cu suportarea de către solicitant a cheltuielilor aferente, efectuate de Regia Autonomă «Monitorul Oficial» în procesul de editare și publicare.”

6. Articolul 16 va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — Republicarea actelor normative se face cu aprobarea Secretariatului General al Guvernului, pe baza avizului prealabil al Consiliului Legislativ.”

7. La articolul 17, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) În cazul în care, după publicarea actului normativ, se descoperă erori materiale, la cererea organului emitent, adresată Secretariatului General al Guvernului, se procedează la publicarea unei rectificări.”

8. La articolul 20, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Cheltuielile determinate de publicarea actelor în Monitorul Oficial al României, părțile I, III—VII, și a celor prevăzute la art. 6 lit. D se suportă de către emitenți, pe baza tarifelor aprobate anual prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Secretariatului General al Guvernului.”

9. Articolul 21 va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — Monitorul Oficial al României, Partea I, se editează, în traducere, și în limba maghiară. Pentru Partea I în

limba maghiară, cheltuielile de publicare se suportă din bugetul Secretariatului General al Guvernului.”

10. Articolul 22 va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — Procedura publicării în părțile I—VII, procedura republicării și a rectificării, precum și cea a publicării unor acte normative în numere speciale, cu tiraj limitat, se stabilesc prin ordin al secretarului general al Guvernului.”

Art. III. — (1) Până la aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanța corporativă a întreprinderilor publice, prin ordin al secretarului general al Guvernului se numește Consiliul de administrație al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, compus din 9 membri, dintre care unul este directorul general al Regiei și președinte al consiliului de administrație.

(2) Din Consiliul de administrație al Regiei Autonome „Monitorul Oficial” fac parte, în mod obligatoriu, un reprezentant al Secretariatului General al Guvernului, un reprezentant al Departamentului pentru Relația cu Parlamentul și un reprezentant al Ministerului Finanțelor Publice.

Art. IV. — (1) În termen de 7 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, prin hotărâre a Guvernului se aprobă organizarea și funcționarea Regiei Autonome „Monitorul Oficial”.

(2) La data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la alin. (1) se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 358/1991 privind înființarea și organizarea Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 14 septembrie 2011.

Art. V. — Legea nr. 202/1998 privind organizarea Monitorului Oficial al României, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 8 iulie 2009, cu modificările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea acesteia prin lege.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

Ministrul pentru relația cu Parlamentul,

Mircea Dușa

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Florin Georgescu

București, 27 iunie 2012.

Nr. 36.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 597990